

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zastoupené Mgr. Martinem Buřičem, advokátem se sídlem Štěpánská 643/39, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2013, č. j. 37256-22/ 2013-900000-304.3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 2. 7. 2014, č. j. 52 Af 58/2013 – 41,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel dne 31. 7. 2014 kasační stížnost žalobkyně (stěžovatelky) proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 2. 7. 2014, č. j. 52 Af 58/2013 – 41. Stěžovatelka poté požádala o osvobození od soudního poplatku, spojení řízení o kasačních stížnostech do jediného řízení a požádala též o změnu placení soudních poplatků, popř. o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku.

Nejvyšší správní soud usnesením z 24. 10. 2014, č. j. 3 Afs 154/2014 - 35 žádost stěžovatelky zamítl a v návaznosti na tento výrok stěžovatelku vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Nejvyšší správní soud v odůvodnění usnesení mj. uvedl, že příjmy stěžovatelky dosahují 11.736 Kč za měsíc; příjem v této výši postačuje na zaplacení soudního poplatku ve výši 5.000 Kč. Nejvyšší správní soud přihlédl také ke skutečnosti, že ze žádosti stěžovatelky plyne, že spoluvlastní nemovitosti i finanční úspory, které jsou zajištěny Policií ČR v souvislosti s trestním řízením proti jejímu manželovi vedeném u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 3 To 15/2014. Stěžovatelce byla z tohoto důvodu pro úhradu soudního poplatku stanovena dostatečná lhůta, a to 2 měsíce od doručení této výzvy. Nejvyšší správní soud uzavřel, že v této lhůtě je třeba soudní poplatek zaplatit, anebo doložit podání výzvy orgánu činnému v trestním řízení, o níž dosud nebylo rozhodnuto. Usnesení z 24. 10. 2014, č. j. 3 Afs 154/2014 - 35 bylo stěžovatelce doručeno dnem 30. 10. 2014.

Stěžovatelka však po doručení výše citovaného usnesení pouze dne 9. 12. 2014 doplnila kasační stížnost a současně poukázala na to, že v trestní věci S. K. a spol. vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 4 T 9/2012 a u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 3 To 15/2014 bylo pravomocně rozhodnuto rozsudkem Vrchního soudu v Praze,

sp. zn. 3 To 15/2014. Podle stěžovatelky z toho vyplývá, že celková škoda českého státu je vymáhána ve dvou rovinách – po odsouzení v rámci výkonu trestu i po žalobkyni v rámci daňové exekuce.

Z odůvodnění přiloženého rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 15/2014 (str. 24) Nejvyššímu správnímu soudu naopak vyplynulo, že důvod k zajištění finančních prostředků na účtech vedených u ČSOB, jejichž majitelkou je stěžovatelka, právní mocí trestního rozsudku (25. 8. 2014) pominul. Stěžovatelka ke dni vydání tohoto rozhodnutí kromě uvedeného doplnění důvodů kasační stížnosti poplatků za kasační stížnost dosud nezaplatila a ani přes poučení, které jí poskytl Nejvyšší správní soud v usnesení z 24. 10. 2014, č. j. 3 Afs 154/2014 - 35, neprokázala snahu získat zpět zajištěné finanční prostředky, z nichž by mohla zaplatit soudní poplatek. Nejvyšší správní soud proto po marném uplynutí lhůty řízení zastavil v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích a § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. ledna 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu